

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Paa Marineministerens Vegne skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at om end jeg paa et enkelt Punkt kunde have ønsket, at det ærede Udvalg havde strakt sig noget videre, maa jeg dog erkende, at Lovforslaget med de Ændringer, som Udvalget har foreslaaet, vil være et væsentligt Fremskridt og danne et godt Grundlag for Institutionens fremtidige Arbejde. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede Udvalgs Ændringsforslag og takker det for dets Arbejde.

M. Madsen: Jeg vil blot med et Par Ord gøre Rede for, hvorledes jeg har kunnet slutte mig til dette Lovforslag, skønt jeg ikke finder det godt. Forholdet er nemlig det, at Afdelingscheferne, efter min Mening, ville blive stilledes langt daarligere, end det er rigtigt, naar man vil søge dem rekrutterede derfra, hvor man egentlig bør. Grunden til, at jeg, trods dette, som jeg regner for en Hovedanke mod Lovforslaget, er gaaet med til det, er den, at der for det første for Tiden, saa vidt jeg kan skønne, ikke kan opnaas nogen anden Overenskomst, og for det andet, fordi Assistenternes Stilling i væsentlig Grad forbedres, idet de rykke op til at blive fast ansatte, pensionsberettigede osv. Det er saa betydelige Forbedringer for de vedkommende, at man ikke har Lov til at se bort derfra. Men det maa rigtignok heller ikke overses, at som Forholdet nu er ordnet, kan man ikke tænke paa at rekruttere Afdelingscheferne af Assistenternes Kreds, thi naar disse skulle begynde med 1,100 Kr., og de Folk, der skulle bruges til Afdelingschefer, maa være cand. mag., Dr. phil. og virkelige Videnskabsmænd, kan man ikke vente, at de skulle gaa ind paa en saadan Begyndelsesgage med Udsigt til at blive staaende paa den mindst en Snes Aar, medens man derimod vil kunne tænke sig at faa saadanne yngre Videnskabsmænd til at gaa ind og begynde som Afdelingschefer med 2,400 Kr. Den Anke, jeg har imod Forslaget, er altsaa, at det er ordnet saaledes, at man ikke kan vente at rekruttere de højere Poster fra de lavere, altsaa Afdelingscheferne fra Assistenterne. Og hvis man vil gaa den anden Vej, man ogsaa kan gaa, nemlig at tage yngre Videnskabsmænd, der ikke ere manuelt uddannede som Assisterter, til Afdelingschefer, er 3,600 Kr. en alt for ringe Slutningsløn for disse Folk, da det helt og holdent skal være en Livsstilling for dem. Hvis denne

Institution skal hævde sin Plads og blive ved at udvikle sig, som man ønsker, maa man fordre, at de sætte omtrent alt deres Arbejde paa denne Plads, men saa er 3,600 Kr. som Slutningsløn for Folk med en saa stor videnskabelig Uddannelse og efter de Fordringer, der stilles til dem, ikke en Løn, som man kan byde. De burde lønnes i Lighed med Kontorchefer, og ikke, som det nærmest bliver, i Lighed med Fuldmægtige.

Ordføreren (Blom): Jeg skal til det ærede Medlems Udtalelse blot bemærke, at der har ikke i Regeringens Lovforslag, heller ikke i det nu foreliggende, været stillet Forslag om nogen højere Maksimumsløn end 3,600 Kr. for Afdelingscheferne. Disse tre Afdelingschefer faa, saa snart dette Forslag bliver til Lov, lige straks 300 Kr. til om Aaret, og det er dog en ganske god Lønningsforbedring. Hvorvidt de efter den Lønskala, her er opstillet, kunne rykke op fra Assistentklassen til Afdelingschefer er noget, jeg ikke skal udtale mig om. Hvis Stillingen kræver uddannede Videnskabsmænd, kunne de vel ogsaa ansættes som Afdelingschefer, selv om de ikke forud have været Assisterter. Men det glæder mig dog at høre det ærede Medlem fremhæve, at Grunden til, at ogsaa han havde sluttet sig til Indstillingen, var den, at Udvalget havde medoptaget de tre Assisterter paa Lønningsloven, hvorved disse tre Assistenters Løn straks stiger med ikke mindre end 1,100 Kr., foruden at de faa Pensionsret. Naar dette Forslag bliver til Lov med Udvalgets Ændringer, bliver det en god Lønningslov, som er i Overensstemmelse med andre Love. Maksimumslønningen for Afdelingschefer er, som sagt, den samme, som af Ministeriet er foreslaaet.

M. Madsen: Ja, jeg kender jo i Forvejen de Argumenter, som den ærede Ordfører vil gøre gældende, men jeg mener ikke, at det er nogen afgørende Grund, at Ministeren har foreslaaet den og den Løn. Derfor kunde Udvalget godt overfor en saa speciel Kategori af Embedsmænd træffe Foranstaltninger, som gjorde et Avancement muligt inden for selve denne Kategori. Naar man har undersøgt Sagen til Bunds — og det bave vi jo gjort i Udvalget — er man ogsaa klar paa, at der kan rejses Indvending mod at ordne det netop i Alinement med lignende Love, fordi denne Klasse Embedsmænd er saa lille. I det hele taget ser jeg ikke